

Ed Waken: Hengellisen tiedon keräilijät

[Ed Waken: Spiritual Information Addicts](#)

3. maaliskuuta 2011

Useimmista amerikkalaisista näyttää tärkeältä kerätä lisää tavaraa. Kuinka monta polkupyörää tarvitsen täyttämään takapihaani tai roikkumaan autotallini kannattimissa, että niitä olisi tarpeeksi? Tarvitsenko vielä yhden pihakaluston lisää, jos käytän niitä kerran tai enintään kolme kertaa vuodessa?

Miksi en voi lainata tavaroita naapurilta silloin, kun tarvitsen jotain? Tarvitsenko todellakin uuden parin kenkiä? Kysymykset ja tavaroiden luettelointi voisi jatkua loputtomiin. Mikä siinä onkin, että tavaran haaliminen on niin huumaavaa?

Mutta en varsinaisesti aikonut puhua tavaroista, joita haalimme koteihimme, vaan tarkoitukseni oli puhua keräilykulttuurista, jossa haalimme aina vaan lisää tietoa, erityisesti Raamatusta. Aivan liian monet uskovat istuvat mukavalla sohvalla kaksi viikkoa kuukaudesta kuullakseen 30-40 minuutin puheita jostakin hyvästä ja terveellisestä hengellisestä totuudesta ja tuskin koskaan tekevät mitään oppimansa perusteella. Nämä vasta omaksutut totuudet lojuvat heidän aivoissaan vähän aikaa ja unohtuvat sitten aivan liian nopeasti. Seuraavien viikkojen aikana he taas suuntaavat samalle pehmeälle sohvalle kuuntelemaan uusia 30-40 minuutin saarnoja, jotka koskevat jotakin toista yhtä järkkymätöntä totuutta vain unohtaakseen nekin ilman, että ne koskaan pääsevät käytäntöön. Mikä siinä onkin, että raamatullisten totuuksien haaliminen on niin huumaavaa?

Mitä jos me jatkuvan uuden raamatullisen tiedon haalimisen sijasta keskittyisimme jakamaan niistä voimavaroista, jotka ovat jo ennestään talletettuina sielumme syövereiden? Uskon, että tällainen palvelisi paremmin oman kokemuspöyrimme laajentamista. Mikä on opettajien vastuu, jotka siirtyvät aiheesta toiseen ja viikosta toiseen kyllästävät ihmisten aivoja ja sielunelämää totuuksilla, joita ei koskaan sovelleta käytäntöön? En tiedä vastausta tähän kysymykseeni, mutta uskon, että

meillä on täysi syy pohtia sitä. Onko olemassa jokin menettelytapa, jolla voimme auttaa ihmisiä elämään todeksi sitä, mitä heille on opetettu? Syöttävätkö sellaiset opettajat yksinkertaisesti ja tahattomasti lisää tietoa ihmisille, joilla on jo riippuvuus hengellisen tiedon keräämiseen?

Tässä on se kohta Raamatusta, jonka luin tänä aamuna ja jonka vuoksi tällaiset ajatukset alkoivat risteillä päässäni:

Jolle on paljon annettu, siltä paljon vaaditaan, ja jolle on paljon uskottu, se pannaan paljosta vastaamaan. Luuk.12:48.

Mitä siis vaaditaan siltä, joka jatkuvasti haalii itselleen lisää tietoa, mutta joka ei jaa saamaansa tietoa eteenpäin? Mitä tarkoittaa se, että meille on "uskottu" hengellisiä totuuksia? Eräs totuus, joka meille pitäisi opettaa ensimmäiseksi, on se, jonka Jeesus opetti viimeiseksi opetuslapsilleen: "Menkää kaikkeen maailmaan ja tehkää kaikista kansoista minulle opetuslapsia ja kastakaa heitä... ja opettakaa pitämään kaikki, mitä minä olen käskenyt teidän pitää..." Minusta tuntuu siltä, että tämän yhden totuuden todeksi eläminen vie koko loppuelämän, vaikka matkalla oppisimme muutakin.

Ed Waken

Copyright © Edward Waken 2013. Julkaistu luvalla. Alkuperäisen artikkelin lähteenä käytetty verkkosivustoa: [Thoughts Out There by Ed](#)

Copyright © Uskon kilpi 2013. Julkaistu sivulla www.uskonkilpi.net